

είπεν, ἀλλ' « οὐ προσώχθισεν ». ἀλλ' οὐδὲν πρᾶγμα· δοκῶ μοι καὶ τοῦτο κατὰ τὸ εὔκολον ἀπολύσασθαι, ἐκ τούτων ἀνελόντι τὰς ἀφορμάς. ἐν ἐπιτάσει τοῦ μίσους φιλεῖ τὸ ἔχθος ὑφίστασθαι, καθὸ τὸ μὲν ὑφειμένην καὶ ἐπιεικεστέραν κεκλήρωται τὴν πρὸς τὸν πέλας ἀποστροφήν, τὸ ἔχθος δὲ ἐντονωτέραν ἥδη 5 καὶ ἀπηνῆ καὶ πρὸς δῆλα παρασκευαζομένην καὶ πόλεμον ἴκανόν. [fol. 38v.] τῶν λεγομένων μαρτύριον δὲ θειότατος οὗτος ὑπετείνατο προφήτης, ἐφ' ὃ τοῖς θεὸν μισοῦσι τὸ τέλεον καὶ αὐτὸς μίσος προσονέμειν αὐτοῖς διαδηλότερον καθιστάς τῷ πρὸς ἔχθρὸν αὐτοῖς μοῖραν πεκρίσθαι, διεβεβαιώσατο, ‘τέλεον μίσος ἐμίσουν αὐτούς’, ἐπειπών, ‘εἰς ἔχθρον ἐγένοντό μοι’. ἐπεὶ τοιγαροῦν 10 ταῦτα, εἰκότι λόγῳ τῷ ‘οὐ προσώχθισεν », ἀλλ’ οὐ τῷ ‘οὐκ ἐμίσησε » προσεχοήσατο, ὡς τοῦ μὲν μίσους τὸ ἥττον ἀποφερομένου τῶν βδελυκτῶν, νικῶντος δὲ τοῦ ἔχθρους καὶ ὑπερτείνοντος τῷ κακῷ, ὅστε τὸ μὴ προσοχθίσαι τὸν παράνομον τῇ κακίᾳ τὸ μηδεμίαν ἐμφαίνει τῶν ὀλεθρίων ἔκκλισιν αὐτὸν πεποιηκέναι, ἀλλ’ ἀνενδότῳ μανίᾳ καὶ αίμαζούσῃ τῇ δύμῃ τῆς ἐπέκεινα φορᾶς 15 ἔχεσθαι. τὸ γὰρ μὴ πάνυ μισεῖν εἰς τὸ μηδόλως ή τῆς Ἑλλάδος γλώσσης μεταλαμβάνει συνήθεια.

[8] ‘κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεος σου, καὶ η̄ ἀλήθειά σου ἔως τῶν νεφελῶν· η̄ δικαιοσύνη σου ὡς ὅρη θεοῦ, τὰ κοίματά σου ἄβυσσος πολλή̄’.

ἴσικε μὲν ὑπαλλάττειν ἐντεῦθεν δὲ λόγος καὶ πρὸς ἀλλοτριώτερον πάντη 20 μεταχωρεῖν ἀπὸ τῆς τῶν προδιηγορευμένων ἔννοίας, ὡς ἔτερα μὲν ἐκεῖνα δοκεῖν, πρὸς ἔτερα δὲ τὰ νῦν μεθαρμόδεσθαι. πέπονθε δὲ τοιοῦτον οὐδέν, εἰ μὴ καὶ μᾶλα γε τῶν προτέρων οὐκ ἀφιστάμενος, ἐν οἷς ἐκείνων κατηγόρησεν ἀποχρώντως, αὖθις ἐνδεξασθαι σπεύδων καὶ τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ ἀνεξικανον. οὐδὲ γὰρ πάθει δουλεύειν οἶδεν η̄ μακαρία τῷ παντὶ καὶ ἀναλλοίωρος 25 φύσις, οὐδὲ ταῖς τῶν ἀνθρώπων ματαιότησιν ὑποκνίζομένη τῆς ἑαυτῆς ἀγαθότητος ἐπιλέλησται, ἀλλὰ καὶ ἀφεστῶτας μεταδιώκει καὶ ἀγκαλίζεται καὶ αὐθαδίζομένους ἀγαπᾷ καὶ οὐκ ἀποστρέφεται καὶ κατολιγωρούμενος παρ' ἡμῶν αὐτὸς ἐφ' ἕτοιμῳ προνοίᾳ τῶν λυσιτελούντων ἡμῖν ἀπησχόληται· καὶ νῦν μὲν τῇ οὐρανῷ φορᾶ τὰς τῶν καιρῶν περιτροπὰς διοικούμενος, ἐλέφῳ τῷ ἑαυτοῦ 30 τὸ σοφὸν αὐτοῦ δημιούργημα κατοικείσει, νῦν δὲ ταῖς νεφέλαις ἐντελλόμενος ὑετὸν καὶ ἐπ' ἀληθέσιν, ἀλλ' οὐ κατεσχημέναις εὐεργεσίαις ἐπισκεπτόμενος τὴν περίγειον μεθύσκει τε ταύτην τοῖς ὅμβροις σαφῶς καὶ πρὸς τὴν βλάστην τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων συμφερόντως τοῖς ζῷοις ἀποκαθίστησι· καὶ τοῦτο διηνεκῶς δρῶν, οὐχ, ὡς ἀν τις ἀπειρόκαλος οἰηθείη, τῷ ἀλογίστῳ τε καὶ ἀδίκῳ κατακαπηλεύει τὴν πρόνοιαν οὐδ' ἀποβούλως τὸν ἔλεον τοῖς οὐκ 35 ἀξίοις καταχαρίζεται, ἀλλὰ τῷ δόντι η̄ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς ὅρη θεοῦ ἐδοκία καὶ εὐσταθής καὶ πᾶσαν ἀποδιδράσκουσα περίνοιαν ἀνθρωπίνην καὶ πρὸς θεοπρεπὲς ὑψος ἐπαιρομένη καὶ ἀνατρέχουσα. τὸ γὰρ ‘ὅς ὅρη θεοῦ’ οὐ πρὸς ἐτέρουν θεοῦ δημιουργίας ὑποληπτέον παράθεσιν, (τίς γὰρ ἀν εἴη παρὰ 40 τὸν ἔνα καὶ μόνον, καν τῷ τριτῷ διαστέλληται τῶν προσώπων;) χαρακτηρίζοντος δὲ τὸ ὄν τοῦ προσρήματος καὶ θαῦμα τῷ λόγῳ [fol. 39r.] περιφανῶς